

סמל דלל יעקב

2142951

בן ויקטוריה ושאול

נולד ב- א' תשרי תשי"ד 10.9.1953

התגייס לצה"ל ב- 5.10.1971

שרת במפקדת חטיבת גולני

נפל ב- כ"ט תמוז תשל"ד 19.7.1974

בעת שרותו הצבאי.

דלל יעקב (קובי)

בן שאול וויקטוריה. נולד בראש השנה תשי"ד (10.9.1953) בנס ציונה למשפחה ברוכת ילדים מיוצאי-בבל. למד בבית-הספר היסודי ממלכתי ג' שבמקום. באין אפשרות להמשיך את לימודיו רכש לו מקצוע ולמד חרטות. הוא מצא עבודה בבתי-מלאכה בנס ציונה, השתכר למחייתו ותמך בהוריו, הללו פינקו אותו בהיותו בן זקונים, הרעיפו עליו אהבה יתרה ומיהרו למלא את כל מבוקשו. עם זאת, לא היה קובי ילד תפנוקים-לא במבנה גופו ולא בקווי האופי שלו. הוא הקדיש את כל זמנו הפנוי ואת מרצו הבלתי נדלה לעיסוקים בספורט: מגיל ילדות שיחק כדורגל, ועד מהרה מצאהו ראוי להימנות עם קבוצת הנוער של קבוצת הכדורגל נס-ציונה. מסביב לכדורגל גם בנה קובי חיי החברה שלו וקשר קשרים עם ידידים רבים, שהתייחסו אל הנער הפעלתני בהערכה ובחיבה. הידידות הזאת נמשכה גם לאחר שהוא וחבריו הצטרפו לצה"ל. מדי פעם, בעת חופשותיהם נתכנו יחד והעלו מזיכרונות העבר ומחוויות חיי הצבא, וגם טוו את החלום, להתאגד מחדש לאחר השירות הצבאי ולהמשיך לשחק כדורגל בצוותא.

בתחילת אוקטובר 1971 גויס קובי לצה"ל והוצב כנהג לחיל הרפואה. עבר קורס חובשים וכן קורס לנהגי זחל"מים וקורס לתדלוק נידות. כך עלה בסולם הדרגות, ובמחצית נובמבר 1973 הוענקה לו דרגת סמל, היה זה לאחר שנטל חלק במלחמת יום הכיפורים בחזית הצפון.

כחודש לפני שחרורו מהשירות בצבא, ביום הכ"ט בתמוז תשל"ד (19.7.1974) נפל קובי בעת מילוי תפקידו, הובא למנוחת עולמים בחלקה הצבאית שבבית העלמין בנס ציונה. אחריו הורים אחים ואחיות.

אימון ושגרה

ארוכה עשרת אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף שלוש מאות וחמישים חללים, הם, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה" עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ושיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים לרגילה לנופש ולתעסוקה, לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, וכל אלו, הפרק הזה מוקדש... רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, "קדש" ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה או במרדפים, במבצע ליטאני או שלג במלחמת לבנון או בשטחים, אם תשאל ותבקש הם יספרו

בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וסיור האלים, על התצפית והמערב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את התרבות והאחוה, ותחושת השתייכות והגאוה, בפלוגה בגדוד ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ והמ"מ הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוננות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזיכרונות את ה"קיטבג" הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה ואין ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת לילה, ממסע ממטווח, מעשרות אימונים, אימון יבש ורטוב, אימון הפרט, ואימון החטיבה, אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה, ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים" וקפל"ד. עם השכפ"ץ וה"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק

אישי, "עוזי" "סטן" "צ'כי" "אפ אן" "וגליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות בגולני פירושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאוה את "הכומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב" עורב" בפלוגת הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולני" פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פירושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פירושו לעמוד דום "כמו חיל" כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זיכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

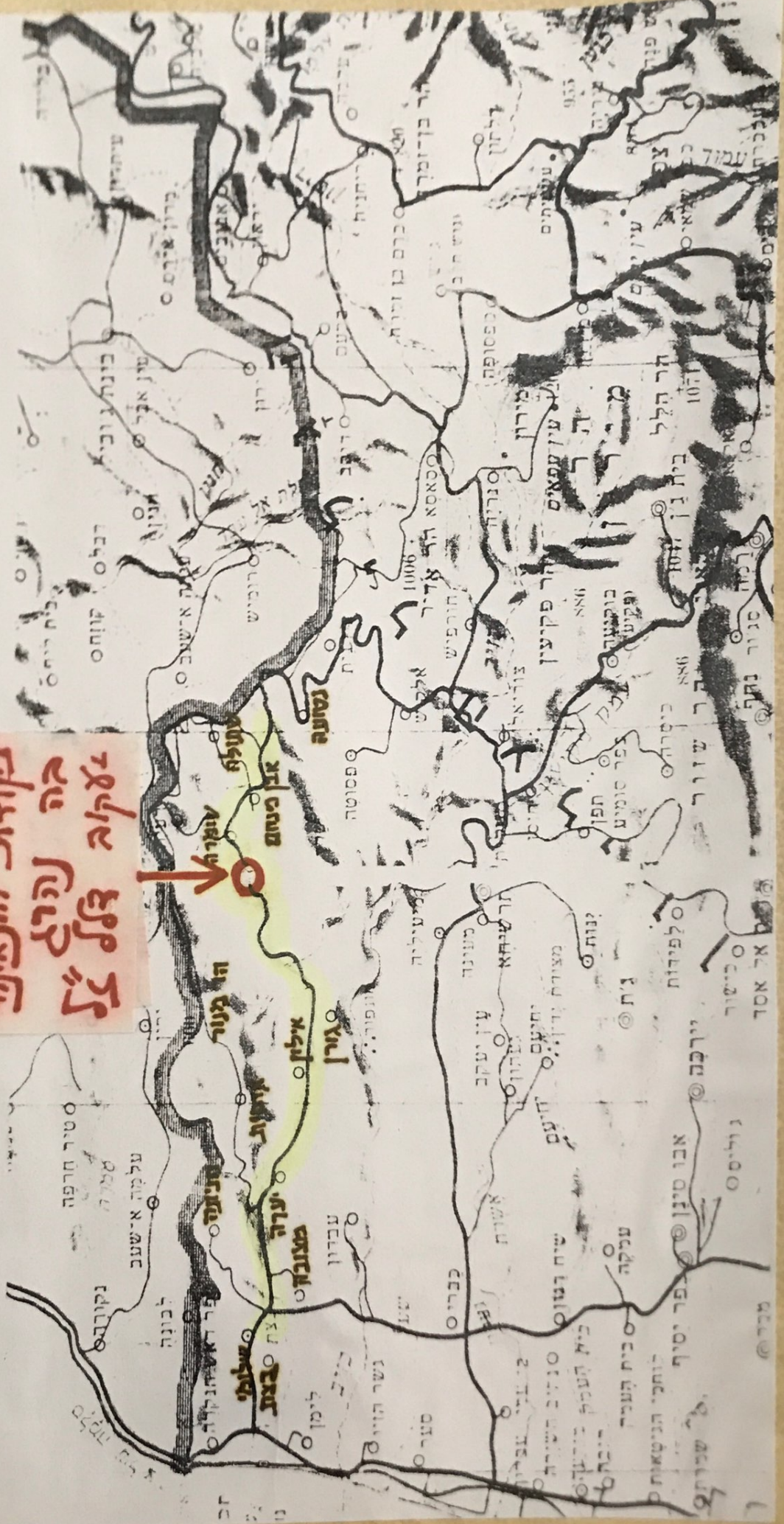
חטיבת גולני לאחר מלחמת יום- הכיפורים .

לאחר מלחמת יום הכיפורים, בחודשי החורף והאביב תשל"ד (נובמבר 1973 עד מאי 1974), השתתפו לוחמי גולני במלחמת ההתשה בחזית הסורית בתוך גבולות "המובלעת" ועד למוצבי שיא החרמון, כולל הקרב על מרום-חרמון, שנמשך בהפסקות עם הסורים בחודשים אפריל-מאי 1974. לאחר חתימת הסכם הפרדת הכוחות עם סוריה (31 במאי 1974) ועד ל"מבצע ליטאני" בחודש מארס 1978 שוב עבר מרכז הכובד של הפעילות המבצעית, פעילות בטחון שוטף (בט"ש) ופעילות מנע נגד פח"ע (פעילות חבלנית עוינת) לגבול הצפון ולמאבק היום-יומי במחבלים .

כביש האפון בו ארעה התאונה

**צד פנצ' שילצ'ר
שה קוואל שילצ'ר
שילצ'ר שילצ'ר**

תעודה

2142951	סדר	דלל יעקב	חזר
מס' אישי	דרגה	שם	חיל

מבנה קורס	חובשי הגמ"ר	מחזור	אפר' 72
-----------	-------------	-------	---------

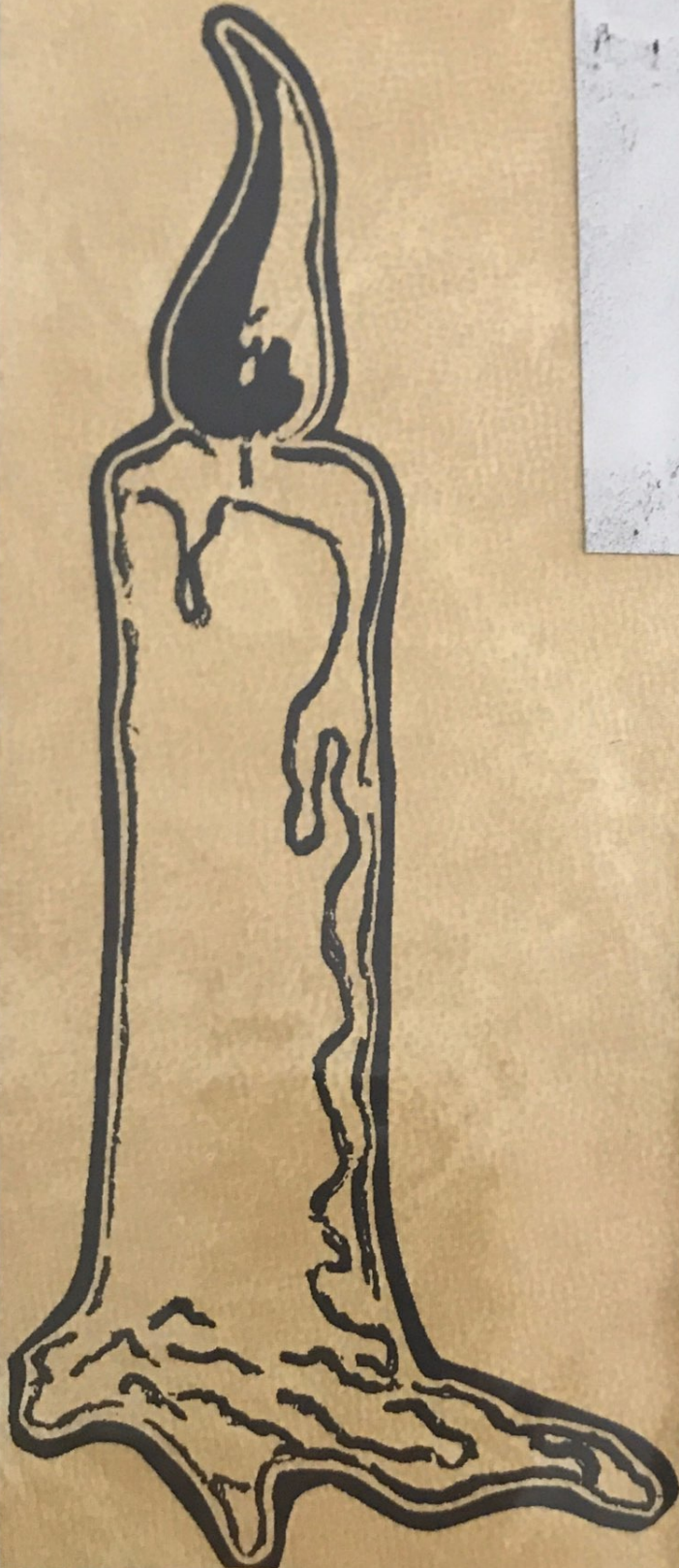
9.5.72	שחתיים בתאריך
--------	---------------

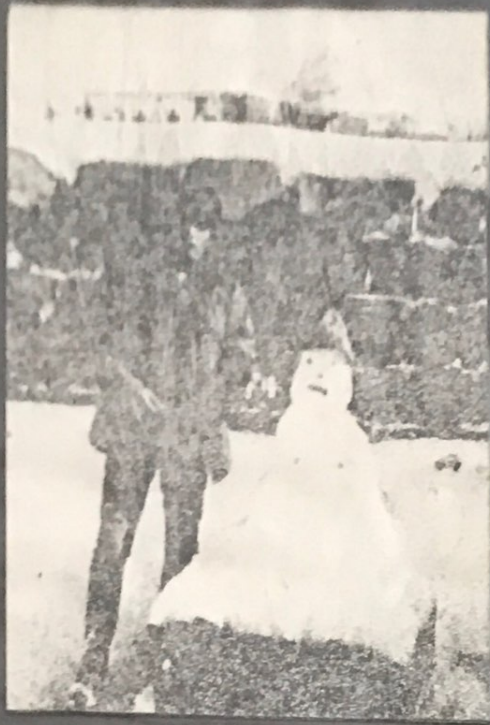
10	בבטיס תדרכה מס'
----	-----------------

מפקד הבטיס

210159/ק	סא"ל	ח. רימון
מס' אישי	דרגה	שם

תמונות מחייו

חיי אדם - כטיפות טל
האור מאין הסוף ואל חיקו נזשכור
האורן ההקרים צוחקות השלל גיון
ואל סיפול של יום - גוועות .

חיי אדם - ככסיסי גל ,
פוזרים מתבוא רבה ואל חיקו צונחים
הרעמת מפל צונקים אל מול מובים
ובאצות שלווה - שבים .

צביה כצנחן

